

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/144/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7214218891
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7214218891.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Andreja Šalatu v spore žalobcu: Š. Š., V.. XX.XX.XXXX, P. Y. XXX, J., zast. JUDr. Martinou Gombosovou, advokátkou, so sídlom Moldavská cesta 21/A, Košice, proti žalovanej: V. N., V.. XX.X.XXXX, P. Š. XXXX/X, Q., zast. JUDr. Ivanom Vankom, advokátom, so sídlom Floriánska 17, Košice, v konaní o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice II č.k. 25C/128/2014-244 z 27.1.2017

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie (ďalej len súd) zastavil konanie v časti o náhrade trov prípravného konania vo výške 453,96 eur a konania (trestného) pred Okresným súdom Spišská Nová Ves, sp.zn. 1T 107/2013 vo výške 561,08 eur.

2. Vychádzal z toho, že rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 25.3.2014, č.k. 1T 107/2013 bola obžalovaná V. N. uznaná vinnou z prečinu ublíženia na zdraví podľa ust. § 158 Tr. zákona. Z rozhodnutia ďalej vyplýva, že poškodený si uplatnil nielen škodu vo výške 708 € z titulu bolestného a škodu za zraneného psa o výške 873,38 eur, ale aj náklady trov právneho zastúpenia v prípravnom konaní vo výške 453,96 eur a trovy právneho zastúpenia v konaní pred súdom (561,08 eur) vo veci vedenej pred OS Spišská Nová Ves sp.zn. 1T 107/2013.

Podľa ust. § 161 ods. 2 C.s.p., ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Vzhľadom na vyššie cit. zák. ust., súd konanie v časti o náhrade trov prípravného konania vo výške 453,96 eur a konania (trestného) pred Okresným súdom Spišská Nová Ves, sp.zn. 1T 107/2013 vo výške 561,08 eur zastavil, pre prekážku začatej veci, keďže sa jedná o uplatnenie toho istého nároku, v tej istej veci, vo vzťahu k tým istým stranám sporu (žalobca Š. Š., žalovaná V. N. - obžalovaná V. N., poškodený Š. Š.), ktoré bolo podané neskôr a to dňa 7.1.2014, pričom konanie vedené pod sp.zn. 1T 107/2013 pred Okresným súdom Spišská Nová Ves v časti o nároku poškodeného náhradu trov konania doposiaľ právoplatne skončené.

3. V podanom odvolaní žiadal žalobca napadnuté uznesenie zmeniť, alebo zrušiť a vrátiť vec Okresnému súdu Košice II na nové prejednanie.

Odvolacie dôvody uviedol žalobca podľa § 365 ods.1 písm.e/, f/, h/ CSP a o.i. namietal, že rozhodnutie je predčasné, žalobca zotrval na svojom stanovisku, ktoré už v septembri 2016 prezentoval a v označenej trestnej veci mal byť vydaný rozsudok z hľadiska náhrady trov poškodeného aj v sume v súlade s § 557 ods.1 Tr.por. vydaný, a v občianskom súdnom konaní pred OS Košice II v tejto veci, kde si vymáha prevyšujúcu časť uplatnenej náhrady škody, súd dospel k záveru, že v časti, kde Š. Š. žiada náhradu škody titulom vzniknutých trov obhajoby v trestnom konaní, je tu pre povinnosť súdu rozhodnúť o trovách splnomocneného zástupcu poškodeného prekážka litispendencie. Na žiadosť žalobcov Okresný súd

Spišská Nová Ves odpovedal J. H., že podľa § 557 Tr.por. doposiaľ nerozhodol súd prvej inštancie v trestnom konaní, lebo už dvakrát žiadal Okresný súd Košice II o zaslanie rozhodnutia, ale doposiaľ mu nebolo zaslané. Okresný súd Spišská Nová Ves však nemal možnosť z dôvodu neposkytnutia súčinnosti súdu prvej inštancie sa vyjadriť k dopytu žalobcu a teda ani k otázke, či v danej veci existuje prekážka litispendencie.

4. Žalovaný sa vyjadril k odvolaniu tak, že navrhol potvrdiť uznesenie ako vecne správne podľa § 387 CSP.

5. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP a uznesenie potvrdil podľa § 387 ods.1 CSP, lebo je vo výroku vecne správny, aj jeho dôvody sú správne, preto sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, na čom nič nemení ani odvolanie.

6. Ani jeden z uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

7. Odvolacím dôvodom upraveným v § 205 ods.2 O. s. p. zodpovedajú (v základných rysoch) odvolacie dôvody podľa § 365 ods.1 CSP.

8. Odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm. d) O. s. p. [teraz § 365 ods.1 písm. f) CSP] sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu vecí súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O. s. p. (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.), teraz § 191 ods.1 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132-§ 135 O. s. p. (teraz § 185-§ 211 CSP). Pri hodnotení dôkazov je potrebné zohľadniť aj iné okolnosti, ako sú vzájomná nadväznosť, súlad alebo rozpor medzi skutočnosťami, ktoré z vykonaného dôkazu vyplývajú a p. Skutkové zistenie ako výsledok hodnotenia dôkazov nemôže byť zásadne správne, ak hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá § 132 (teraz § 191 ods.1 CSP), lebo hodnotil každý dôkaz len jednotlivo a nie aj v ich vzájomnej súvislosti. Skutkové zistenie nie je správne ani vtedy, ak medzi vykonaným dôkazom (jeho obsahom) a z neho vyvedeným (čiastkovým) skutkovým záverom, je zrejmy nesúlad.

9. Všetky skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke sú správne a majú oporu vo vykonanom dokazovaní.

10. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu

pod právnou normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá. Použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu.

11. Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnou normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

12. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku možno doplniť (§ 387 ods.3 CSP), resp. poukázať aj na skutočnosti uvedené vo vyjadrení k odvolaniu, ktoré žalobkyňa nespochybnila a na to, že aplikácia § 161 CSP bola správna, keďže konanie sp.zn. 1T 107/2013 nebolo skončené.

13. Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

14. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

15. Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

16. Podľa ods.2 cit. ust. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17. S poukazom na presvedčivé odôvodnenie súdu prvej inštancie v zhode s týmto súdom odvolací súd zastáva názor, že pre prekážku začatej veci, t.j. vo veci 1T/107/2013, konanie o 561,08 € pred OS Spišská Nová Ves zastavil (náhrada trov prípravného konania 453,96 € a konania trestného), lebo ide o uplatnenie toho istého nároku v tej istej veci vo vzťahu k tým istým stranám sporu, a ohľadne § 144 a § 145 ods.1, § 146 ods.1 CSP, súd čiastočne konanie zastavil, pričom neboli tu dôvody, pre ktoré by konanie nezastavoval čiastočne.

18. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.